

Editia: 1094 - 21 Septembrie, 2013 - Anul XXIII » Religie

ARHITECTUL DIVIN ESTE DUMNEZEU: TATAL MEU

(Continuare din editia precedenta)

Dupa ce am meditat la cuvintele din intrebarile puse de Dumnezeu robului Sau Iov, am strigat si eu, in unison cu el: „Da, am vorbit – fara sa le inteleg – de minuni, care sunt mai presus de mine si pe care nu le pricep...” Ma pocaiesc si cred ce Dumnezeu descopere sufletului meu!

Ajuns la acest punct al spovedaniei mele de credinta constienta in Dumnezeu, pun intrebarea ce-mi vine in minte, pentru tine, cititorule: Quo vadis homini? (Incotro mergi, omule?)

Explicarea originii universului este tema centrala ce ne orienteaza viata in lumea noastra bizara si materialista din acest al 21-lea secol, in care traим evenimente ce ne strecoara, in suflete, ingrijorari si nesiguranta zilei de maine, caci in acest timp, traим vremuri din ce in ce mai grele: cu invatatori mincinosi si indoielnici, vesti de razboaie, un neam se scoala impotriva altui neam, cutremure de pamant, uragane, geruri cumplite, ploi interminabile, foamete, boli incurabile, ura impotriva credinciosilor, necredinta, dragostea celor mai multi oameni s-a racit, indiferenta, egoism, rautate, inmultirea faradelegilor, se vand unii pe altii, formalism religios, necredinta, toleranta pacatelor, imoralitatea, lipsa de mila, propaganda ateista prin carti, reviste, radio, ziare, televiziune, filme, pornografie desantata, lipsa de respect intre oameni, indiferenta religioasa, lepadarea de credinta in Dumnezeu a multora si „alipirea de duhuri

inselatoare si de invataturile diavolesti, abatuti de fatarnicia unor oameni care vorbesc minciuni, insemnati cu fierul rosu in insusi cugetul lor” etc.

Eu cred din toata inima mea, din tot sufletul meu si cu toata fiinta mea ca Dumnezeu a creat Universul si tot ce exista in el! Am ajuns la aceasta axioma spirituala, dupa ce am citit, am studiat, am cercetat si am experimentat credinta in Arhitectul Universului: Dumnezeu, care toate le-a creat si le conduce dupa legile stabilite de El, de la inceput. Da, cred constient ca Dumnezeu m-a creat, ca sa mostenesc viata vesnica! Cred ca Dumnezeu m-a iubit atat de mult, ca a dat pe Singurul Sau Fiu sa moara in locul meu si pentru pacatele mele, ca si eu sa ma bucur de mantuirea in dar, ce mi-a dat-o, murind pe Calvar, pe o cruce sinistra si trista, dar a inviat si eu sunt salvat... Ce Mantuitor minunat! Sunt, pentru veci de veci, un fericit mantuit si salvat!...

Crezi si tu, cum cred eu, ca Domnul Isus a murit si pentru tine si, prin credinta in El, poti primi, in dar, mantuirea divina?

Amice, cand vezi vreun pom noduros pe pamant,
Aminteste-ti de jertfa grea platita si pentru tine,
Ca este timpul sa crezi, ca sa nu intri-n mormant
Nemantuit si negata de viata cea sfanta ce vine!...

Paradigma creationista este fundamentul credintei crestine. Pentru un credincios, Dumnezeu l-a creat pe om „dupa chipul si asemanarea sa”. Pentru evolutionismul ateu, omul este „un rezultat al evolutiei inferioare, un simplu animal dezvoltat, prada pornirilor instinctuale, singuratic si tragic in varful unei

piramide fara rost, fara responsabilitatea de a raspunde si de a deprinde vreun standard stabilit din afara". Si ce bizar! Omenirea contemporana a imbratisat aceasta teorie necredincioasa Arhitectului Universului. Evolutionismul il folosesc oamenii astazi, cand vorbesc de dezvoltarea societatii de la comuna primitiva la post-modern, cand spun ca politica a evoluat de la conservatorism la neoliberalism, cand auzim ca economia a parcurs drumul de la agricultura primitiva la computerizare, in arta s-a mers de la picturile rupestre la post-modernism, in literatura de la clasicismul antic grecesc si latin, la romantism si la realism, ajungandu-se la suprarealismul in formele lui trunchiate de astazi.

In realitate, biologia – baza teoriei evolutioniste a universului – se bazeaza pe o teorie nedovedita: biologia, un amestec de stiinta – bazata pe exactitate - si pe credinta. Autenticitatea atarna de presupunere, adica de o „incredere in presupunere”, ceea ce seamana bine cu o „credinta in explicarea unor fenomene imposibil de demonstrat”. Si ajung la o alegere intre „credinta in stiinta, cu speculatiile presupunerilor obiectivo-logice” sau credinta neconditionata in Adevarul lui Dumnezeu, aflat la indemana sufletului meu, in cartea naturii si in cuvintele sacre ale Scripturii...

Din lipsa de spatiu, voi lasa pentru un alt eseu sa-mi exprim parerile despre evolutionism, ca teorie de explicare a originilor unniversului, indreptata contra Adevarului lui Dumnezeu despre creierea lui, a cerului, a pamantului, a omului, a naturii...

Acum doar subliniez adevarul ca stiinta si religia au comun o credinta. Deosebirea consta in acceptarea neconditionata a rolului Arhitectului Universului si a omului.

Credinta presupune acceptarea adevarului fara cerinta de demonstrare. Stiinta are la baza sa niste axiome, adica adevaruri acceptate, dar nedovedita prin exactitate. Se cunosc cele doua axiome ce stau la baza oricarei stiinte: 1. Universul este o realitate; 2. Lumea are anumite legi si poate fi inteleasa.

Un renumit om de stiinta spunea ca „fundamentul stiintelor naturale este credinta in existenta obiectiva a lumii”. Aceasta lume obiectiva are anumite legi, care pot fi cunoscute si intelese de om. Pentru acest motiv „apogeul filozofiei este sa stii ca trebuie sa crezi”. Credinta religioasa, ca si cea stiintifica nu inseamna ignoranta.

Eu am ales sa am o credinta constienta in Arhitectul Universului: in Dumnezeu si sunt gata totdeauna sa raspund oricui si sa explic pe ce se bazeaza speranta mea in implinirea promisiunilor Mantuitorului meu cu privire la Viata ce apare dupa ce mi se va sfarsi contractul de chirias al timpului, pe aceasta glie, cand voi ajunge la capat de calatorie si voi intra prin tunelul netimpului, in vesnicia, in care m-asteapta fericirea si bucuria...

Cat as vrea ca aceasta credinta constienta biruitoare sa se strecoare si in sufletul tau, ca sa fii convins ca Dumnezeu este Arhitectul si Poetul. El este si va fi: pentru vesniciei si Tatal tau, cum este al meu, prin credinta in Fiul Sau!

INTR-O FLOARE...

Intr-o floare,Vad si soare.

Vad lumina, Vad caldura...

Dar nu inteleg, cum cerul intreg

Poate intra in spirale, in niste petale!...

*

EURECA...

Universul intreg si mie imi apartine,

Dandu-mi aripile vantului si ochii vulturului;

Si zbor spre locuri stiute doar de mine,

Caci prin poezie, vad dincolo de nori, portile viitorului!

E-mail: ProfBuhaiD@aol.com

Articol disponibil la adresa: <http://www.clipa.com//a5659-ARHITECTUL-DIVIN-ESTE-DUMNEZEU-TATAL-MEU.aspx>